

Utviklingen i personer med nedsatt arbeidsevne og personer med rett til arbeidsavklaringspenger per 31. desember 2017

Notatet er skrevet av Lars Sutterud, lars.sutterud@nav.no, 19.1.2018.

Sammendrag

Ved utgangen av desember 2017 var 193 600 personer registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette var en nedgang på 3,3 prosent sammenlignet med desember 2016. Dermed var 5,7 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne. Blant de med nedsatt arbeidsevne hadde 137 100 personer rett til arbeidsavklaringspenger.¹ Sammenlignet med året før var dette en nedgang på 4,1 prosent, eller 5 900 personer. Det tilsvarer 4,1 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år. Antall personer med en utbetaling av arbeidsavklaringspenger i løpet av desember 2017 var på 140 600 personer, en nedgang på 5 600 personer sammenlignet med ett år tilbake. Som andel av befolkningen utgjør AAP-mottakere 4,2 prosent.

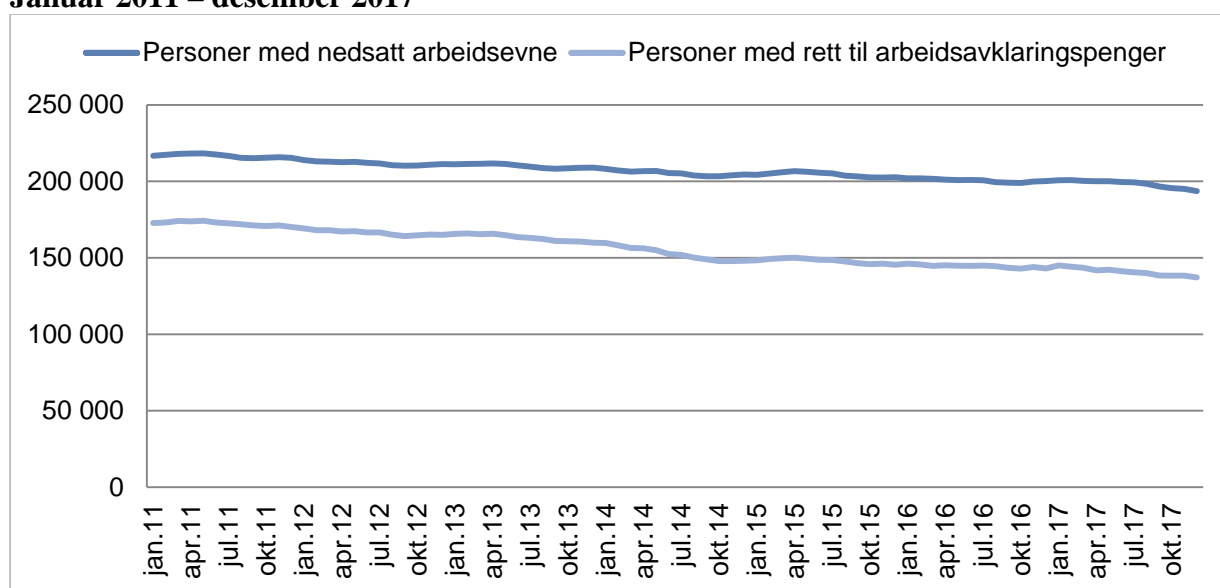
---

¹ I dette notatet bruker vi tall for personer med innvilget *rett* til arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måneden, sett bort i fra delen som omhandler diagnose. Dette tallet avviker noe fra tallet på hvor mange som har fått *utbetalt* arbeidsavklaringspenger i løpet av måneden, som også er definisjonen vi bruker i vår offisielle statistikk for arbeidsavklaringspenger. En person med rett til arbeidsavklaringspenger trenger ikke å ha en utbetaling i løpet av en måned. Et eksempel er personer som har avsluttet retten til arbeidsavklaringspenger, men får en etterbetaling.

Nedgang i antall personer med nedsatt arbeidsevne og personer med rett til arbeidsavklaringspenger

Antallet personer registrert med nedsatt arbeidsevne går ned og var på 193 600 ved utgangen av desember 2017 (figur 1). Dette er 6 700 færre enn desember 2016. 71 % av de med nedsatt arbeidsevne hadde rett til arbeidsavklaringspenger (se faktaboks for definisjoner), det vil si 137 100 personer. Antallet personer med rett til arbeidsavklaringspenger ble redusert med 5 900 fra året før.

Figur 1. Antall med nedsatt arbeidsevne og antall med rett til arbeidsavklaringspenger. Januar 2011 – desember 2017

Kilde: NAV

Personer med nedsatt arbeidsevne

Begrepet «personer med nedsatt arbeidsevne» omfatter personer som på grunn av sykdom, skade eller andre hindringer har behov for ekstra oppfølging fra NAV for å få eller beholde arbeid. Bistandsbehovet fastsettes etter en arbeidsevnevurdering og vil omfatte arbeidsrettede tilbud og annen oppfølging som medisinsk behandling, rehabilitering, sosial trening/oppfølging og tilrettelegging.

Mange blir registrert med nedsatt arbeidsevne etter å ha brukt opp retten til sykepenger, eller fordi de fortsatt trenger tid til rehabilitering eller omskolering. Andre har vært lenge arbeidsledig, men på grunn av helsemessige utfordringer vurderes de å ha ekstra behov for oppfølging for å kunne komme i jobb. Personer som mottar sykepenger eller uføretrygd regnes ikke med i statistikken over personer med nedsatt arbeidsevne, med mindre de mottar arbeidsrettet oppfølging rettet mot personer med nedsatt arbeidsevne.

Arbeidsavklaringspenger

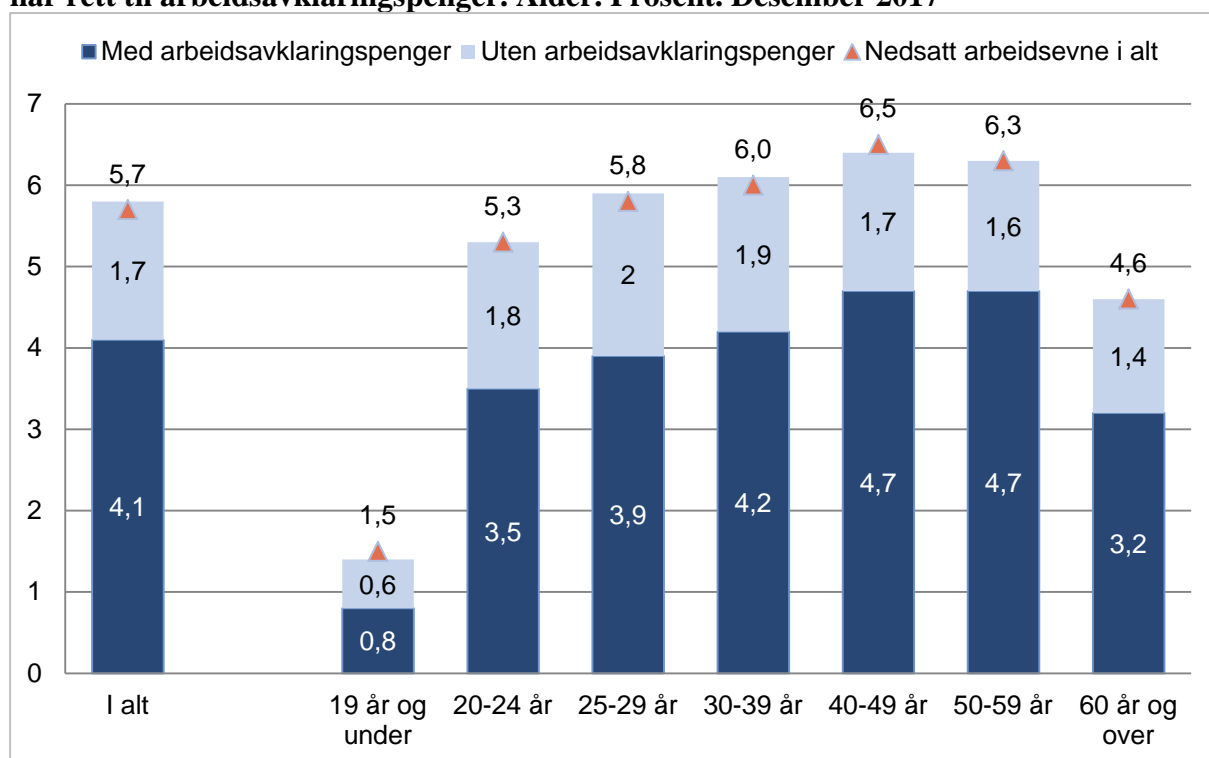
Arbeidsavklaringspenger kan innvilges til personer som har fått arbeidsevnen nedsatt med minst femti prosent på grunn av sykdom. Det er et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringssystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er også et vilkår at man enten er under aktiv behandling, deltar i et aktivt tiltak, eller at man selv etter at dette er prøvd fremdeles anses å ha en viss mulighet for å komme i arbeid, og får oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten.

Tidligere (før 1.3.2010) mottok personer som var under medisinsk behandling rehabiliteringspenger, mens de som deltok i et arbeidsrettet tiltak mottok attføringspenger. Tidsbegrenset uførestønad kunne innvilges om man, til tross for medisinsk behandling og forsøk på attføring, ikke kunne komme i arbeid i overskuelig framtid, men at det var håp på lengre sikt. Minstestypelsen for arbeidsavklaringspenger er 2G (grunnbeløpet i folketrygden) som fra 1. mai 2017 utgjør 187 268 kr.

Færre unge med nedsatt arbeidsevne og arbeidsavklaringspenger

41 800 personer under 30 år var ved utgangen av desember 2017 registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette utgjorde 4,9 prosent av befolkningen i alderen 18-29 år. Antall unge med nedsatt arbeidsevne har gått ned det siste året. I desember var 700 færre unge registrert med nedsatt arbeidsevne enn i desember året før (tall ikke vist, se figur 3 for endring i andel).² 27 600 av de unge hadde rett til arbeidsavklaringspenger, 700 færre enn for ett år siden.

Figur 2. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Prosent. Desember 2017

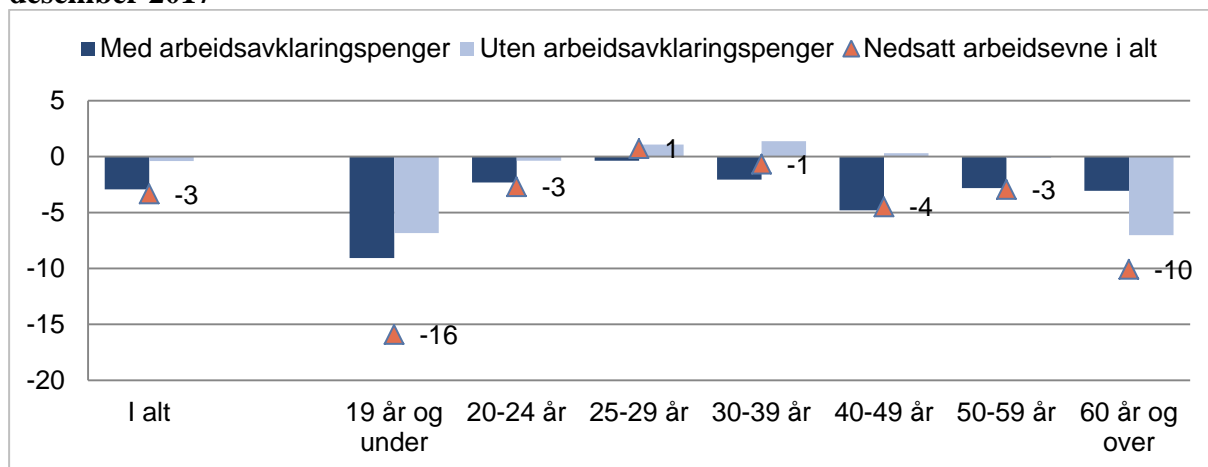

Kilde: NAV

132 700 personer mellom 30 og 59 år var registrert med nedsatt arbeidsevne, en nedgang på 3 800 personer sammenlignet med samme tidspunkt året før. 19 000 personer i alderen 60 til 66 år var ved utgangen av desember 2017 registrert med nedsatt arbeidsevne, en nedgang på 2 100 personer sammenlignet med desember 2016.

² For gruppene «19 år og under» og «60 år og over» er antallene små, derfor gir det også større utslag på de prosentvise endringene i figur 3.

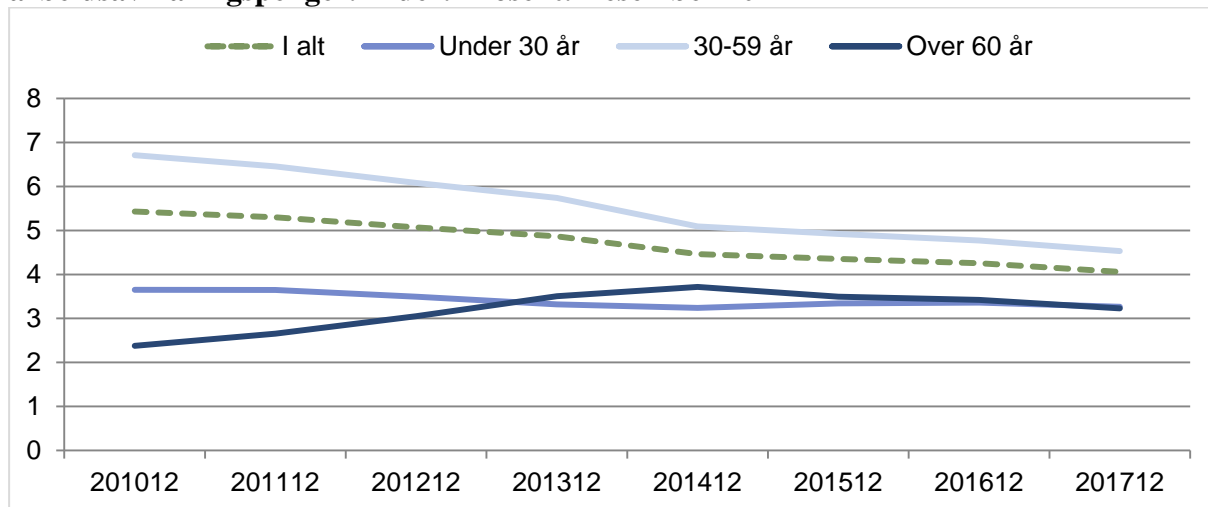
Figur 3. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Endring fra desember 2016 til desember 2017

Kilde: NAV

Utviklingen i aldersgruppene er forskjellig når vi ser på personer med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger (figur 4). Den stiplede linjen viser nedgangen i andel personer med rett til arbeidsavklaringspenger. Nedgangen skyldes i hovedsak at det blir færre mellom 30 og 59 år. Blant de over 60 år økte andel av befolkningen med rett til arbeidsavklaringspenger jevnt frem til 2014, deretter har den avtatt noe. For de unge finner vi de høyeste andelen liggende rundt og rett i etterkant av innføringen av arbeidsavklaringspenger i mars 2010. Andelen sank noe til 2014, mens vi ser en liten økning fra 2014 og fremover. Økningen kan skyldes at vi i samme periode har sett en økning i arbeidsledigheten, noe som ofte rammer de med lavest arbeidstilknytning.

Figur 4. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger. Alder. Prosent. Desember 2017

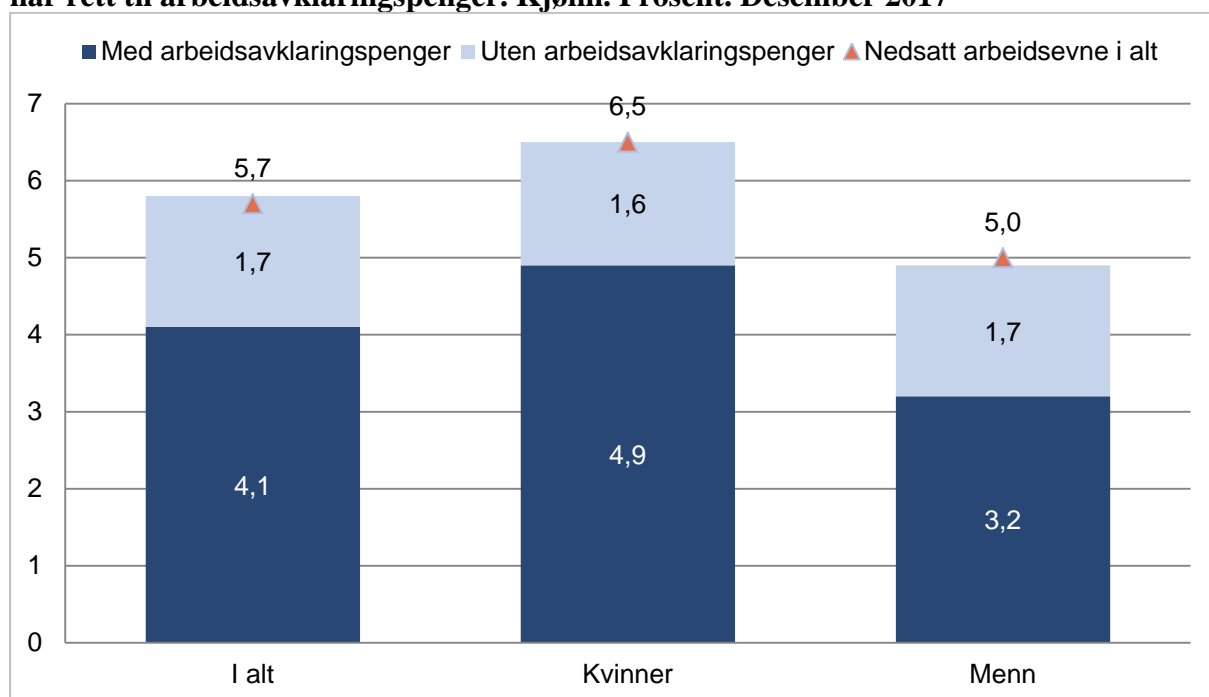

Kilde: NAV

Færre med nedsatt arbeidsevne både blant menn og kvinner

Flertallet som er registrert med nedsatt arbeidsevne er kvinner. Ved utgangen av desember 2017 var 6,5 prosent av kvinnene og 5,0 prosent av mennene i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne (figur 5). At kvinner i større grad er mottakere av helserelaterte ytelser er noe vi også ser for sykefravær og uføretrygd. Vi ser en nedgang blant begge kjønn, med 3 400 færre kvinner og 3 200 færre menn enn ett år tidligere.

Figur 5. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt på om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Kjønn. Prosent. Desember 2017

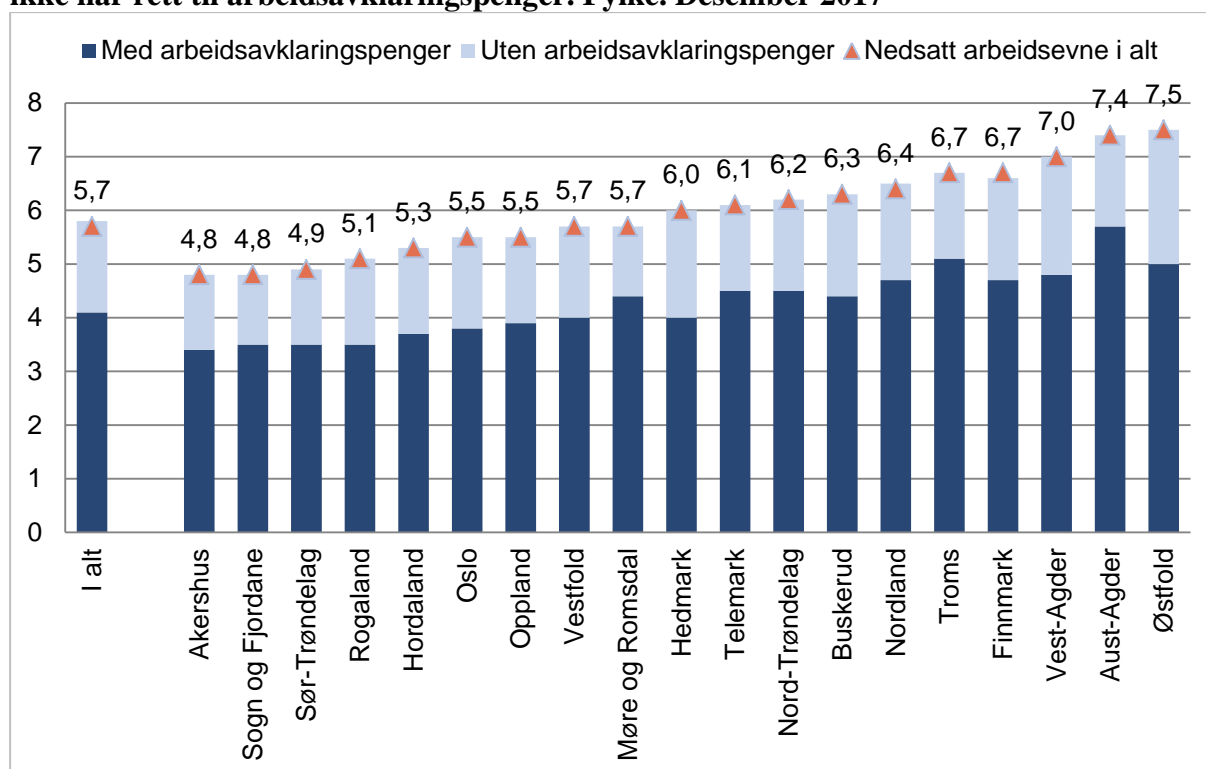
Kilde: NAV

Økning i Vest-Agder og Rogaland

Vest-Agder og Rogaland er de eneste fylkene med økning i antall personer med nedsatt arbeidsevne sammenlignet med for ett år siden (figur 7). For begge fylkene kan dette ses i sammenheng med utviklingen på arbeidsmarkedet, men i størst grad for Rogaland, hvor det i løpet av de siste årene har vært betydelig økning i arbeidsledigheten. Når arbeidsledigheten øker blir det samtidig vanskeligere for personer med helseutfordringer å få arbeid, og en del av de som mister jobben vil også ha helseproblemer som gjør at de blir registrert med nedsatt arbeidsevne og ikke som arbeidsledige. Gjennom 2017 gikk imidlertid ledigheten ned både i Vest-Agder og Rogaland. Dermed kan det være grunn til å forvente en bedre utvikling fremover.

Det er store forskjeller i hvor stor andel av befolkningen som er registrert med nedsatt arbeidsevne og som har rett til arbeidsavklaringspenger (se Figur 6). Akershus og Sogn og Fjordane er fylkene hvor lavest andel av befolkningen er registrert med nedsatt arbeidsevne. Ved utgangen av desember 2017 var 4,8 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år registrert med nedsatt arbeidsevne i disse to fylkene. I den andre enden av skalaen finner vi Aust-Agder og Østfold, hvor henholdsvis 7,4 og 7,5 prosent av befolkningen i alderen 18-66 år var registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette er noe av det samme mønsteret vi ser på uføretrygd, hvor det også er Aust-Agder og Østfold som har høyest andel, mens Akershus er blant fylkene med lavest andel uføretrygdede (Ellingsen 2017, 12).

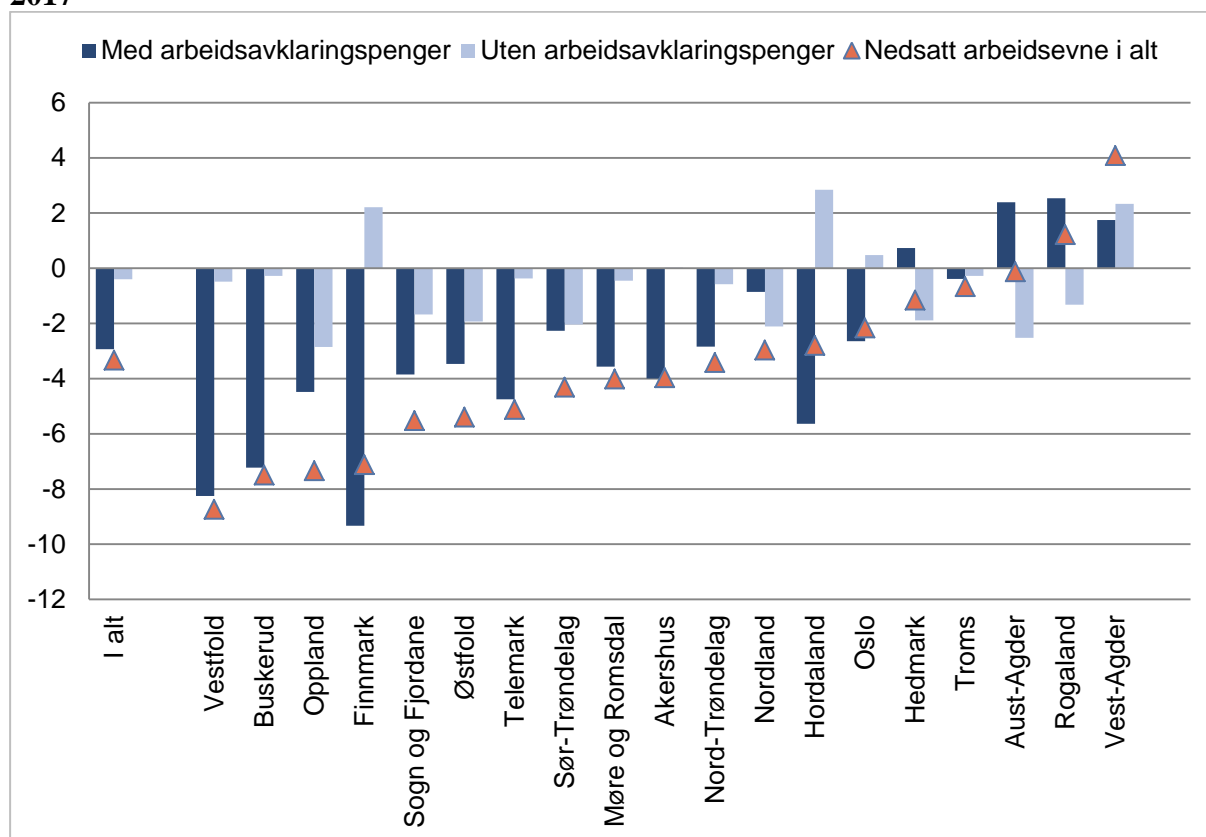
Figur 6. Andel av befolkningen med nedsatt arbeidsevne, fordelt etter om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Fylke. Desember 2017

Kilde: NAV

I de fleste fylker registrerer vi en del endringer i personer med nedsatt arbeidsevne det siste året (se Figur 7). Vi har sett at det blir færre personer med nedsatt arbeidsevne. Her ser vi at denne endringen fordeler seg jevnt utover de fleste fylkene, hvor Vestfold og Buskerud har størst endring med henholdsvis 8,7 og 7,5 prosent færre personer med nedsatt arbeidsevne.

Figur 7. Prosentvis endring i personer med nedsatt arbeidsevne dekomponert i om de har eller ikke har rett til arbeidsavklaringspenger. Fylke. Desember 2016 til desember 2017

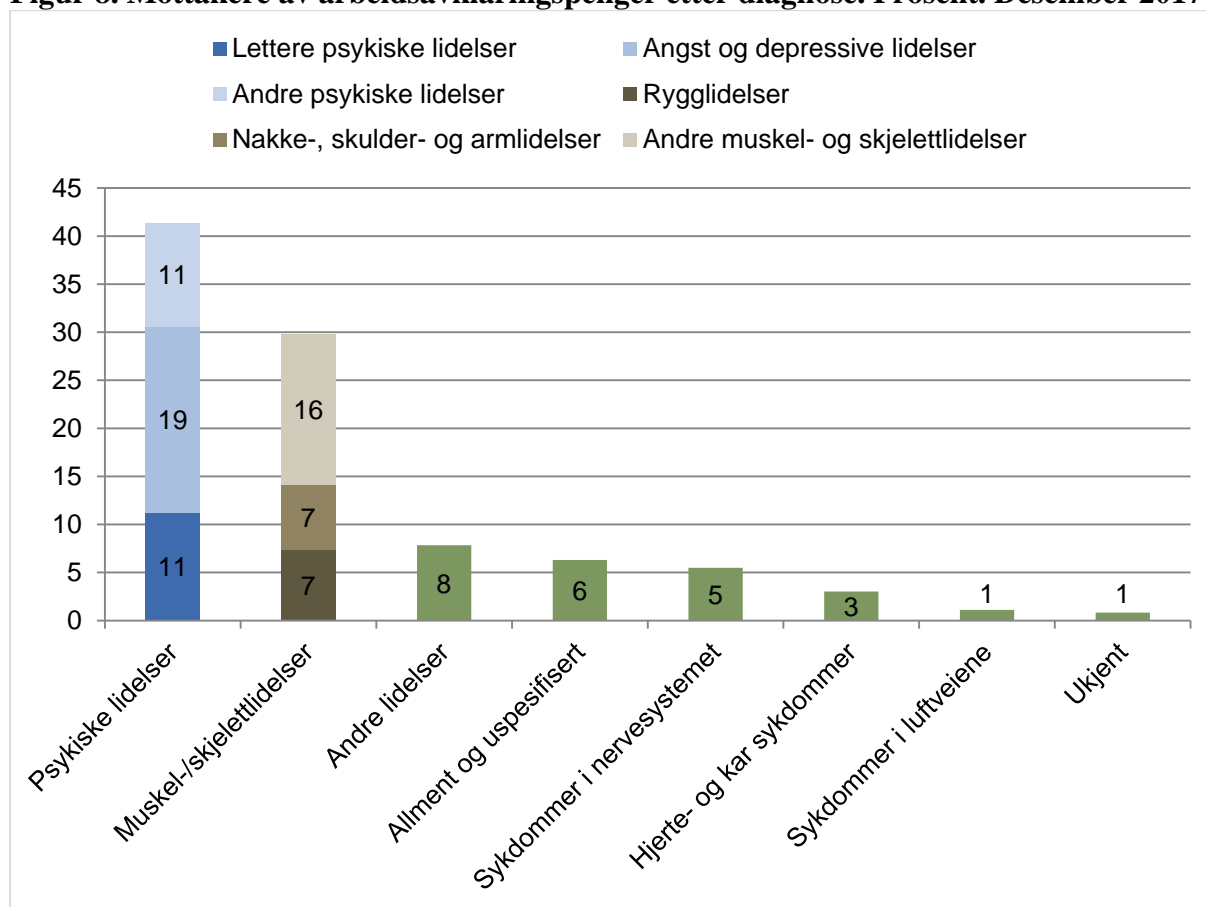
Kilde: NAV

Flest med psykiske lidelser

De vanligste diagnosene blant mottakerne av arbeidsavklaringspenger³ er psykiske lidelser (Figur 8). Ved utgangen av desember 2017 hadde 41 prosent en psykisk lidelse. Blant disse hadde omtrent halvparten angst- og depressive lidelser, en fjerdedel lettere psykiske lidelser og den siste fjerdedelen andre psykiske lidelser. Innen diagnosegruppen «Andre psykiske lidelser» er stoffmisbruk, hyperkinetisk forstyrrelse (ADHD), bipolar lidelse og personlighetsforstyrrelse blant de vanligste diagnosene. I tillegg til psykiske lidelser er det en stor andel av mottakerne av arbeidsavklaringspenger som har muskel- og skjelettlidelser (30 prosent).

³ For å motta arbeidsavklaringspenger er det et krav at det foreligger en gyldig diagnose i henhold til klassifiseringssystemene ICD 10 og ICPC 2. Det er imidlertid ikke et krav at det foreligger en diagnose for å bli registrert med nedsatt arbeidsevne. En betydelig andel av de med nedsatt arbeidsevne som ikke har arbeidsavklaringspenger har imidlertid også en diagnose, men datakvalitet her er mer usikker. Vi publiserer derfor bare diagnosetall for mottakere av arbeidsavklaringspenger. Tallene i diagnosedelen av notatet baserer seg på alle mottakere av arbeidsavklaringspenger og skiller seg således noe fra tallene som brukes ellers i notatet.

Figur 8. Mottakere av arbeidsavklaringspenger etter diagnose. Prosent. Desember 2017

Kilde: NAV

Den hyppigst forekommende enkeltdiagnosen under hovedgruppen psykiske lidelser er depressive lidelser. En tredjedel av mottakere av arbeidsavklaringspenger med psykiske lidelser har denne diagnosen. Blant muskel- og skjelettlidelser er fordelingen jevnere. De to hyppigst forekommende enkeltdiagnosene her er ryggsyndrom med smerteutstråling (12 prosent) og utbredte muskelsmerter/fibromyalgi (13 prosent).

Det er imidlertid store aldersforskjeller når det gjelder hvilke diagnoser mottakerne av arbeidsavklaringspenger har (figur 9). Blant de under 30 år hadde hele 70 prosent av mottakerne psykiske lidelser i desember 2017. I tillegg ser vi at det er en klar tendens til at andelen mottakere av arbeidsavklaringspenger med psykiske lidelser er synkende med alderen, mens det er omvendt for andelen med muskel- og skjelettlidelser. For denne gruppen er andelen økende med alder. Det samme ser vi for uføretrygdede (Ellingsen og Lindbøl 2017, 4).

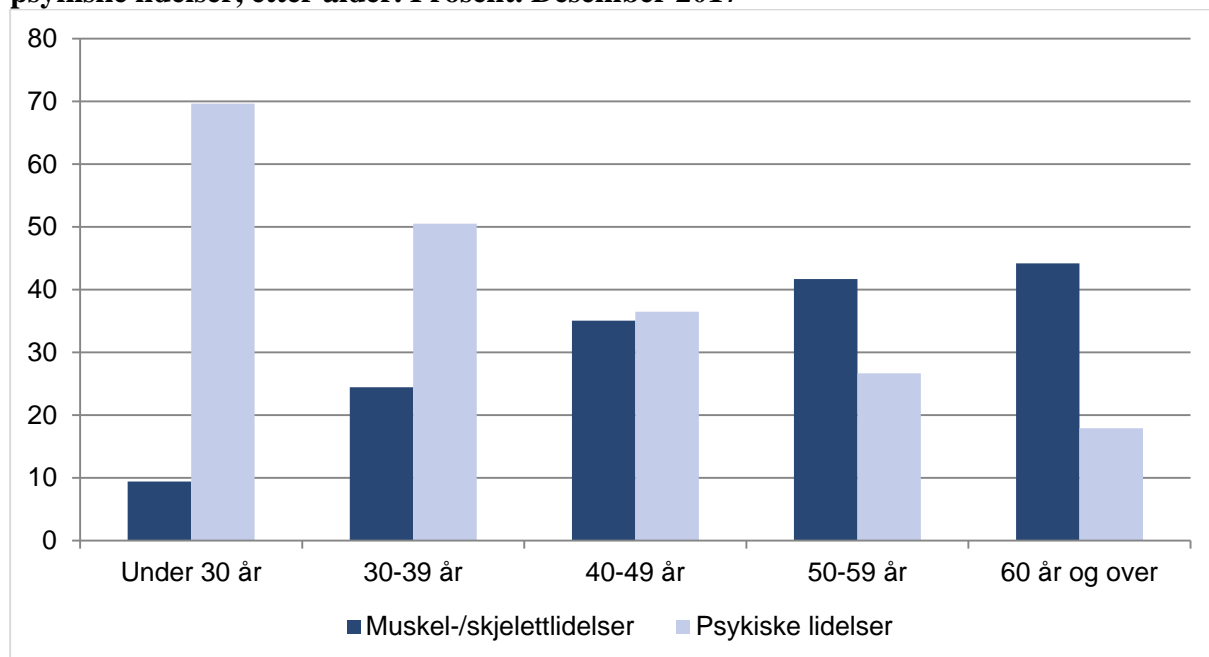

Sammenlignet med legemeldt sykefravær etter diagnose ser vi mange fellestrekk. Over halvparten av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger mottok sykepenger i forkant. De fleste i denne gruppen har gått ett år med sykepenger noe som utgjør maksimaltiden. På samme måte som blant mottakere av arbeidsavklaringspenger er muskel- og skjelettlidelser og psykiske lidelser den hyppigste årsaken til sykefravær (Sundell 2016, 12). Det er imidlertid en langt større andel som har psykiske lidelser blant mottakere av arbeidsavklaringspenger sammenlignet med de sykemeldte, mens muskel- og skjelettlidelser er den hyppigste årsaken til sykefravær (Sundell 2016, 12).

Sammenligner vi diagnosene for mottakere av arbeidsavklaringspenger med diagnosene for uføretrygdete så ser vi at mønsteret er tilnærmet likt – flertallet av de uføretrygdete har psykiske lidelser, mens den nest største gruppen er personer med muskel- og skjelettlidelser (Ellingsen 2015, 1).

39 prosent av de som starter å motta arbeidsavklaringspenger kommer ikke fra sykepenger. Disse har ofte ikke vært i arbeid og har dermed heller ikke opptjente sykepengerrettigheter. Mange i denne gruppen står altså lengre unna arbeidsmarkedet enn de som kommer fra sykepenger. Forekomster av psykiske lidelser er langt større i denne gruppen enn blant de som har vært i arbeid.

Figur 9. Mottakere av arbeidsavklaringspenger med muskel- og skjelettlidelser eller psykiske lidelser, etter alder. Prosent. Desember 2017

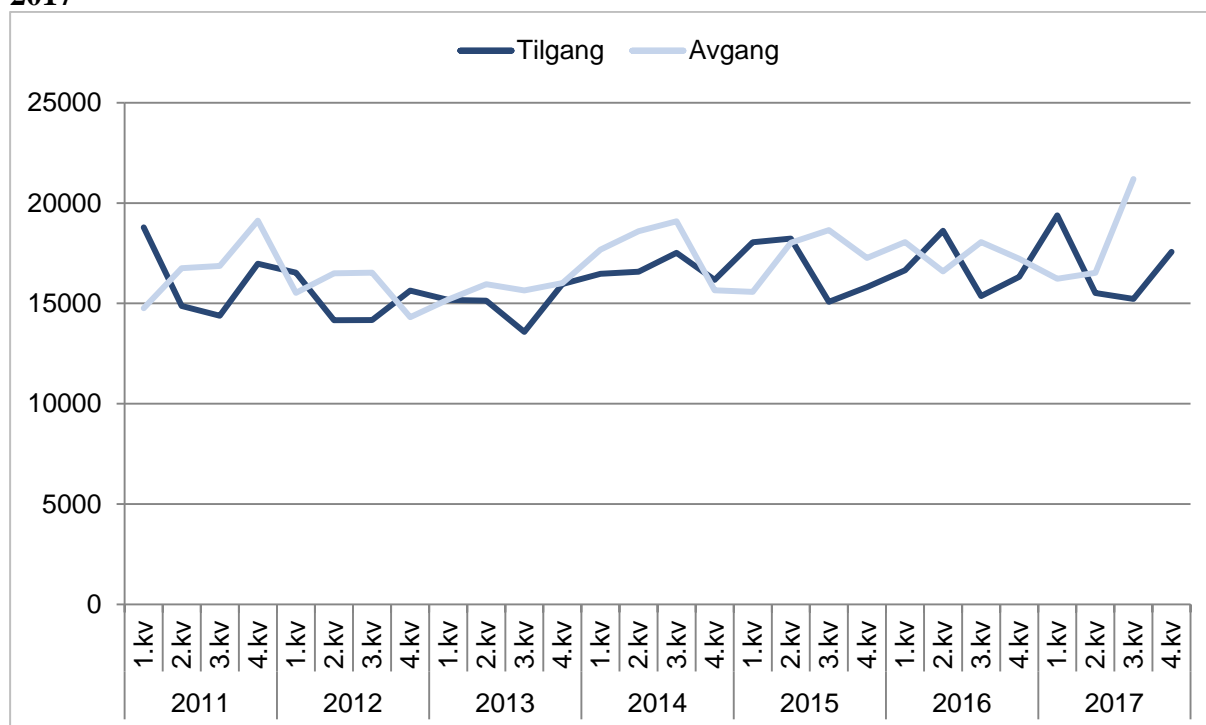

Kilde: NAV

Økende antall som slutter å være registrert med nedsatt arbeidsevne

I tredje kvartal 2017 sluttet 21 200 personer å være registrert med nedsatt arbeidsevne. Fra tredje kvartal 2016 utgjør dette 17 prosent flere personer med avgang fra nedsatt arbeidsevne. I løpet av fjerde kvartal 2017 ble 17 600 nye personer registrert med nedsatt arbeidsevne hos NAV (figur 10).^{4 5} Sammenlignet med fjerde kvartal 2016 ser vi at antall nye registrerte har økt med 1 200 personer, eller 8 prosent. 56 prosent av de nye som ble registrert med nedsatt arbeidsevne i løpet av fjerde kvartal mottok sykepenger inntil to måneder tidligere. 14 prosent var arbeidssøkere. Vi har ikke informasjon om de resterende. En del av disse kan ha mottatt kommunale ytelser som kvalifiseringspenger eller sosialhjelp eller de kan ha vært i utdanning.

Figur 10. Antall nye som er registrert med nedsatt arbeidsevne (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne (avgang). 1. kvartal 2011-4. kvartal 2017

Kilde: NAV

⁴ Nye registrert med nedsatt arbeidsevne/mottakere av arbeidsavklaringspenger (tilgang) en gitt måned er i dette notatet definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t , men ikke i måned $t-1$ og $t-2$. Antall som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne/motta arbeidsavklaringspenger (avgang) en gitt måned er definert som: Personer som var registrert med nedsatt arbeidsevne/mottok arbeidsavklaringspenger ved utgangen av måned t men ikke i måned $t+1$ og måned $t+2$. Gitt disse definisjonene må vi vente to måneder før vi kan regne avgangstall fra en gitt måned. Vi har derfor bare med avgangstall til og med 3.kvartal 2017 i dette notatet.

⁵ Se Vedlegg A For egne tilgangs- og avgangstall for mottakere av arbeidsavklaringspenger.

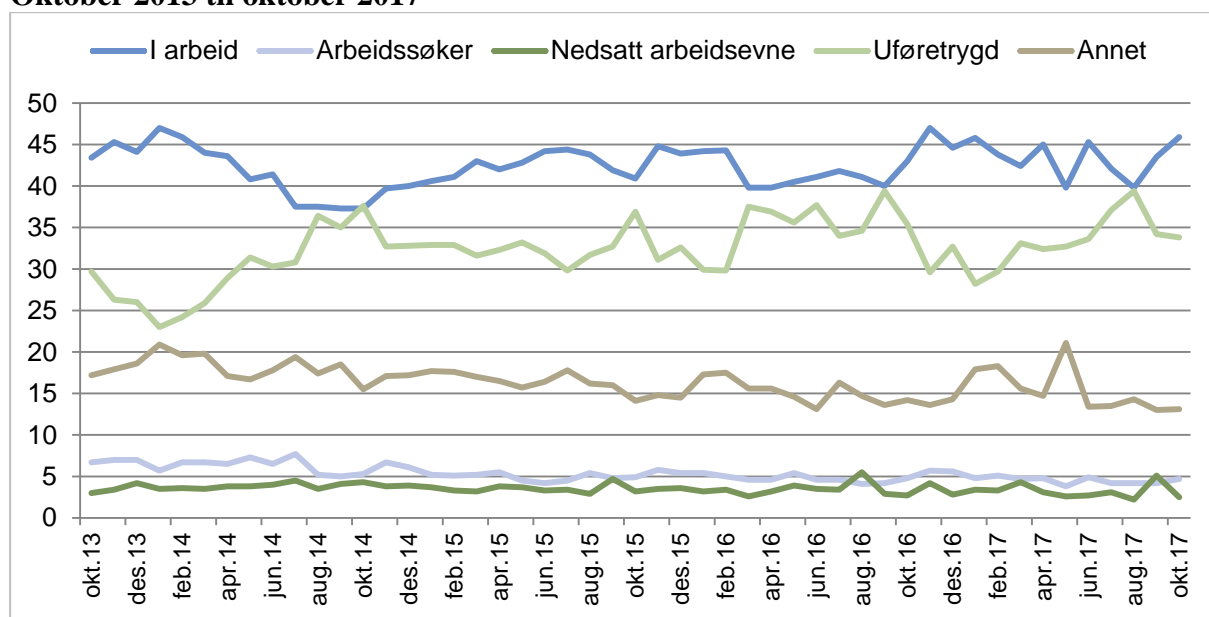
46 prosent gikk til arbeid

Hvor går de som ikke lenger er registrert hos NAV med nedsatt arbeidsevne? I figur 11 vises hvilken status de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne hadde seks måneder senere.⁶ Figuren slutter nå med status i arbeidsmarkedsstatus oktober 2017. Dette er personene som sluttet å være registrert med nedsatt arbeidsevne i april 2017.

Av de som ikke lenger var registrert med nedsatt arbeidsevne i april 2017 var 46 prosent i arbeid i oktober 2017, en økning på 3 prosentpoeng sammenlignet med ett år tidligere. Antallet som sluttet å være registrert i april 2017 var 5 400, hvorav antallet i jobb var 2 500. Sammenlignet med året før var det en nedgang på 500 for antall med avgang og mens antallet i jobb var uforandret. 34 prosent var blitt uføretrygdet.

Utenom arbeid og uføretrygd, er det flest som befinner seg i gruppen «Annet» 6 måneder etter at de ikke lenger er registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette inkluderer blant annet personer som er studenter, selvstendig næringsdrivende eller alderspensjonister.

Figur 11. Arbeidsmarkedsstatus seks måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Oktober 2013 til oktober 2017⁷

Kilde: NAV

⁶ For at vi skal regne en person som ikke lenger registrert med nedsatt arbeidsevne må personen være registrert med nedsatt arbeidsevne i en måned, men ikke i de to påfølgende månedene. Ved å se på hvilken status personen har seks måneder senere, ser vi om personen er tilbake med nedsatt arbeidsevne eller om overgangen er mer varig.

⁷ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter avgang fra nedsatt arbeidsevne. Status oktober 2013 er altså for de som hadde avgang fra nedsatt arbeidsevne i april 2013, status november 2013 er for de med avgang mai 2013, også videre.

Færre har rett til arbeidsavklaringspenger

Den største gruppen av de som er registrert med nedsatt arbeidsevne har arbeidsavklaringspenger (71 %). Andelen med nedsatt arbeidsevne som har rett til arbeidsavklaringspenger har imidlertid gått ned det siste året. Samtidig ser vi at det er flere som befinner seg i kategorien Annet og Uføretrygd som utgjør henholdsvis 17 og 9 prosent av alle personer med nedsatt arbeidsevne. Blant gruppen Annet finner vi personer som enten mottar kommunale ytelser eller som ikke mottar noe stønad fra NAV. Den siste gruppen blir trolig forsørget av familie eller andre. I kategorien Uføretrygd deltar flertallet i tilrettelagt arbeid.

Tabell 1. Personer med nedsatt arbeidsevne fordelt på ytelse (justert for dobbeltellinger). Antall og andel. Desember 2017

	Nedsatt arbeidsevne	Arbeidsavklaringspenger	Uføretrygd	Dagpenger	Tiltakspenger	Annet
Antall	193 567	137 137	18 368	1 038	3 813	33 211
Andel prosent	100	71	9	1	2	17
Endring fra i fjor. Antall	-6 675	-5 873	-1 792	-80	-20	1 090

Kilde: NAV

Deltakelse i arbeidsrettede tiltak

Ved utgangen av desember 2017 deltok 57 000 av de med nedsatt arbeidsevne på et arbeidsrettet tiltak, noe som utgjorde 29 prosent av de med nedsatt arbeidsevne (se tabell 2). Mange av de som ikke deltar i et arbeidsrettet tiltak er under annen oppfølging, som medisinsk behandling, rehabilitering eller sosial trening. Blant de som er under 60 år er tiltakene arbeidspraksis, opplæring og oppfølging mest brukt. Personer i 60-årene deltar i mindre grad i tiltak, og for denne gruppen er tiltakene tilrettelagt arbeid og lønnstilsudd vanligst.

Tabell 2. Personer med nedsatt arbeidsevne som deltar i et arbeidsrettet tiltak. Alder og type tiltak. Desember 2017

	I alt	Under 30 år	30-59 år	60 år og over
I alt	56 992	17 242	37 022	2 728
Avklaringstiltak	2 055	352	1 529	174
Oppfølging	9 832	2 490	6 963	379
Opplæring	12 007	4 088	7 841	78
Lønnstilskudd	6 512	1 360	4 432	720
Arbeidspraksis	15 559	6 253	8 974	332
Tilrettelagt arbeid	10 350	2 600	6 748	1 002
Andre tiltak	677	99	535	43

Kilde: NAV

17 prosent har gått over fireårsgrensen på arbeidsavklaringspenger

Av alle personer som i desember 2017 hadde rett til arbeidsavklaringspenger har 17 prosent mottatt ytelsen lengre enn varighetsbegrensningen på fire år (se tabell 3).⁸ For gruppen som har hatt rett til arbeidsavklaringspenger lengst, det vil si over fem år, kommer 32 prosent fra tidligere midlertidige helserelaterte ytelser.⁹

Kvinner utgjør 63 prosent av personer med rett til arbeidsavklaringspenger i desember 2017 som har mer enn fire års varighet. Ser vi på aldersgruppene har 18 prosent av personer i alderen 30-59 en varighet over fire år. For de under 30 år er den tilsvarende andelen 13 prosent mens blant personer over 60 år har 9 prosent mer enn fire års varighet.

⁸ Fra og med 1.1.2018 endres den ordinære varighetsgrensen fra 4 til 3 år. Perioden en person kan få unntak fra denne varighetsgrensen er på maksimalt 2 år.

⁹ Tidsbegrenset uførestønning, atferingspenger eller rehabiliteringspenger.

Tabell 3. Personer med rett til arbeidsavklaringspenger fordelt på hvor lenge de har hatt rett til ytelsen. Antall og andel. Desember 2017¹⁰

Varighet	Antall	Andel
I alt	137 137	100
1 år (1-12 mnd)	44 717	33
2 år (13-24 mnd)	32 295	24
3 år (25-36 mnd)	23 756	17
4 år (37-48 mnd)	14 385	11
5 år (49-60 mnd)	8 201	6
Over 5 år (61- mnd)	13 783	10

Kilde: NAV

Referanser

Ellingsen, Jostein (2015). «Utviklingen i uførediagnoser per 31.desember 2013», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Ellingsen, Jostein (2017). «Utviklingen i uføretrygd per 31.september 2017», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Ellingsen, Jostein og Marianne Lindbøl (2017). «Utviklingen i uførediagnoser per 31.desember 2014», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Sundell, Therese (2016). «Utviklingen i sykefraværet, 3.kvartal 2016», Statistikknotat, Arbeids- og velferdsdirektoratet.

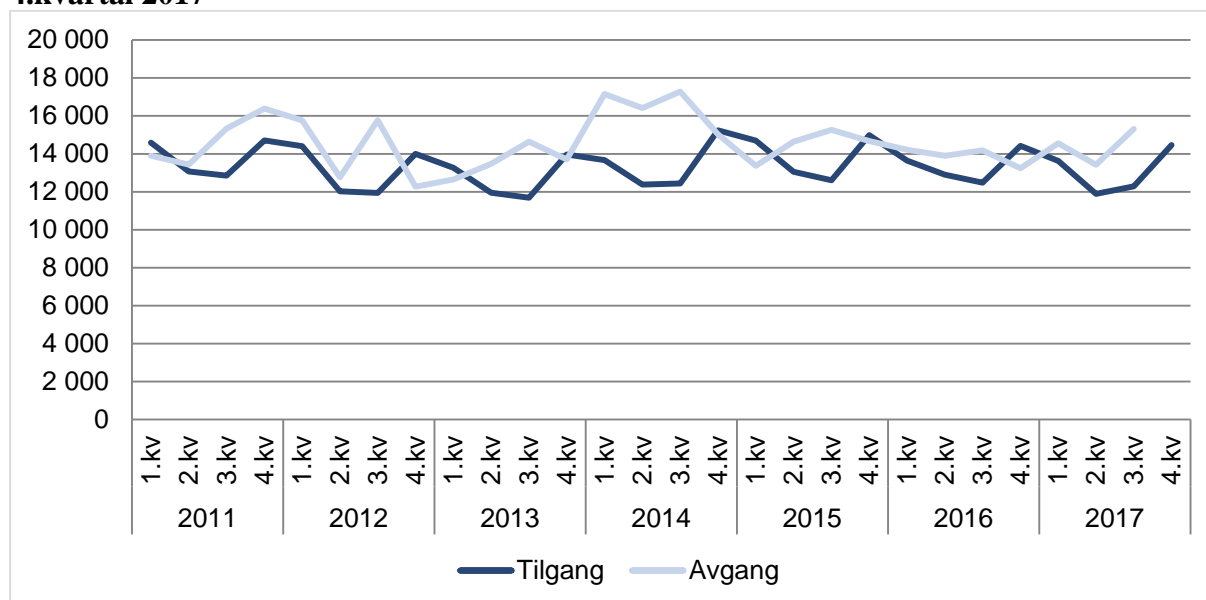
Sørbø, Johannes og Helene Ytteborg (2015). «Arbeidsavklaringspenger: Hva har skjedd med de som har passert fire år?», Arbeid og velferd 3/2015, s. 123-133.

---

¹⁰ Denne måten å beregne varighet på skiller seg fra hvordan forfatterne har gjort det i Sørbø m.fl (2015). Hovedforskjellen mellom tallene presentert her og i artikkelen ligger i hvilket utvalg varigheten er beregnet for. Sørbø m.fl (2015) ser på varighet på arbeidsavklaringspenger for personer som *hadde muligheten* til å gå over fire år på arbeidsavklaringspenger. Ikke alle personer i utvalget med mottakere per desember 2017 vil ha denne muligheten fordi de kan ha kommet inn i ytelsen på et senere tidspunkt enn desember 2013 – slik at det ikke er mulig å oppnå fire år.

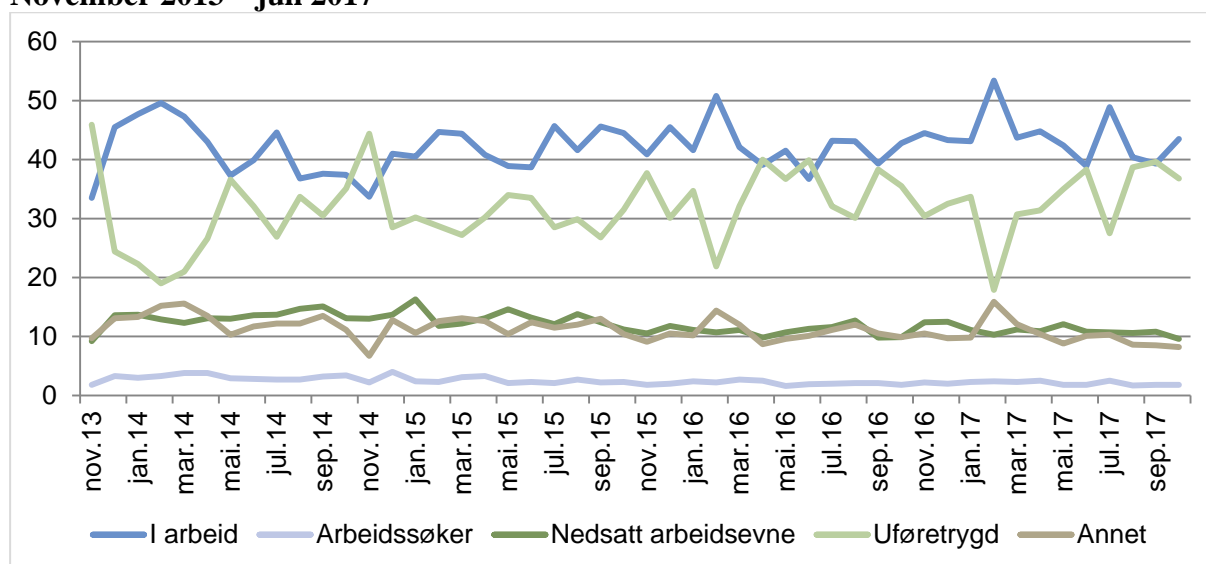
Vedlegg

A. Antall nye som er registrert med arbeidsavklaringspenger (tilgang) og antall som ikke lenger er registrert med arbeidsavklaringspenger (avgang). 1.kvartal 2011 - 4.kvartal 2017

Kilde: NAV

B. Arbeidsmarkedsstatus 6 måneder etter avgang fra arbeidsavklaringspenger. November 2013 – juli 2017¹¹

Kilde: NAV

¹¹ I grafene er det illustrert hva personene gjør 6 måneder etter de sluttet å motta arbeidsavklaringspenger. Status november 2013 er altså for de som hadde avgang fra arbeidsavklaringspenger i mai 2013, status desember 2013 er for de med avgang desember 2013, også videre.